

# Regler för industriellt samarbete om Finlands försvarsmaterielupphandling

1.1.2012 (preciserade 25.4 2013 och 11.5.2017)

## 1. Principerna för användning av industriellt samarbete

1.1 När förutsättningarna i artikel 346.1 i FEUF uppfylls, kan krav på industriellt samarbete ställas vid försvarsmaterielupphandling som är viktig för landets försvar och säkerhet.

Krav på industriellt samarbete ställs inte vid upphandling där man tillämpar bestämmelserna i EU:s försvars- och säkerhetsupphandlingsdirektiv 2009/81/EG.

1.2. Nödvändigheten av kravet på industriellt samarbete och kravets omfattning bedöms från fall till fall senast innan anbudsförfrågan skickas ut. Vid bedömningen beaktas utöver nedannämnda mål för det industriella samarbetet dessutom om målen kan uppnås på annat sätt än via kravet på industriellt samarbete.

1.3. Utan en synnerligen viktig orsak bedöms nödvändigheten av industriellt samarbete inte vid upphandling där värdet inte överstiger 10 000 000 euro.

## 2. Målen för industriellt samarbete

2.1 Det industriella samarbetets mål är att utveckla och underhålla försvars- och säkerhetsindustriell produktion, teknik och kunskap som är kritisk för det militära försvaret, statens säkerhet och samhällets vitala funktioner samt att förbättra och trygga den nationella försörjningsberedskapen.

2.2 Genom industriellt samarbete kan det säkerställas att den för försörjningsberedskapen kritiska teknik och kunskap som hänför sig till den försvarsmateriel som är föremål för upphandling står till försvarsmaktens förfogande även under kristid och i därmed jämförbara undantagsförhållanden.

## 3. Områdena för industriellt samarbete

3.1. Den utländska leverantören av försvarsmateriel (nedan leverantören) ska inrikta det industriella samarbetet, med beaktande av de mål som beskrivs i punkt 2, på följande områden:

### 3.1.1 Direkt industriellt samarbete

(a) Föremål för samarbetet är den finska försvars- och säkerhetsindustrins fullödiga deltagande i komponenttillverkningen, monteringen, integreringen, provningen eller utvecklingen o.d. av den försvarsmateriel som ska upphandlas, så att försvars- och säkerhetsindustrin till sitt förfogande får den kompetens som med tanke på försörjningsberedskapen ska anses nödvändig för service, underhåll och vidareutveckling av den försvarsmateriel som ska upphandlas.

(b) I en anbudsförfrågan som gäller en enskild försvarsmaterielupphandling ska den upphandlande enheten närmare precisera projekten för det direkta industriella samarbetet.

### 3.1.2 Indirekt industriellt samarbete

(a) Föremål för samarbetet är överföring av teknik och kunskap, som är viktiga med tanke på statens väsentliga säkerhetsintressen, till den finska försvars- och säkerhetsindustrin till exempel i form av produktions- eller tekniksamarbete.

(b) Genom industriellt samarbete kan också främjas sådana små och medelstora försvars- och säkerhetsindustriföretags tekniska utveckling och internationalisering som är verksamma i sådana kunskaps- och teknikbranscher som är kritiska med tanke på statens säkerhet.

(c) Företag som tillverkar produkter med dubbla användningsområden och produkter eller system som är kritiska med tanke på försörjningsberedskapen kan enligt prövning av kommissionen för industriellt samarbete i fall som avses i punkterna 3.1 a och b jämföras med försvars- och säkerhetsindustriföretag.

#### **4. Affärer som är godtagbara som föremål för industriellt samarbete**

4.1. Kommissionen för industriellt samarbete kan godkänna en affär som föremål för indirekt industriellt samarbete förutsatt att samtliga av följande villkor uppfylls:

(a) affären hör till något av de områden som nämns i punkt 3.1.2,

(b) leverantören har bevisligen på ett väsentligt sätt medverkat till uppkomsten av affären, varmed avses att affären knappast skulle ha kommit till utan leverantörens aktiva medverkan,

(c) affären gagnar i hög grad den finska försvars- och säkerhetssektorn och representerar minst samma höga tekniska utvecklingsnivå som den försvarsmateriel som är föremål för upphandling,

(d) med undantag av de fall som nämns i punkt 4.2 ansvarar den finska samarbetsparten inte på något sätt för de kostnader som det industriella samarbetet orsakar leverantören och inte heller för kostnaderna för de tjänster som leverantören har köpt av tredje parter.

4.2. Kommissionen för industriellt samarbete kan i undantagsfall samtycka till att den finska parten ska ansvara för en på förhand bestämd andel av projektkostnaderna, om samarbetsprojektet förutsätter det och leverantören förbinder sig att stå för betydande kostnader, förutsatt att kommissionen för industriellt samarbete på förhand har godkänt samarbetsprojektet, projektbudgeten och gottgörelsegrunderna för projektet. När projektet har avslutats ska leverantören lägga fram en godtagbar utredning om sin verksamhet till kommissionen för industriellt samarbete.

4.3. Affärer som inte omfattas av punkt 3 ovan eller etablerade affärsrelationer som fortsätter är inte sådana affärer som är godtagbara för kompensation. Det är inte heller affärer med ett värde som understiger 20 000 euro eller affärer som eventuellt förlorats på grund av industriellt samarbete.

4.4. Utgångspunkten är att förhandsarrangemang gällande industriellt samarbete inte är möjliga. Endast i projekt som är strategiska med tanke på landets försvar kan man i undantagsfall komma överens om att leverantören inleder åtgärder som gäller industriellt samarbete redan innan ett upphandlingskontrakt ingås, ifall detta anses nödvändigt i ett enskilt fall. Detta förutsätter ett avtalsarrangemang mellan anbudsgivaren och försvarsministeriet.

#### **5. Fastställande av affärernas gottgörelsevärde**

5.1. Affärerna godkänns i regel enligt det fulla värdet av avtalets grad av inhemskt ursprung. I avtalets grad av inhemskt ursprung ingår finskt material, arbete, mervärde och andra delfaktorer som är av finskt ursprung.

5.2. Om kommissionen för industriellt samarbete anser det befogat, kan kommissionen besluta att gottgörelsevärdet är lägre än det fulla värdet enligt graden av inhemskt ursprung.

5.3. Affärer som gäller direkt industriellt samarbete kan godkännas enligt avtalets fulla värde, förutsatt att avtalets grad av inhemskt ursprung är betydande.

5.4. Om kommissionen för industriellt samarbete anser det befogat, kan den tillämpa koefficienten 1,5–3 i fastställandet av värdet på en affär som avses i punkt 3.1.2 b.

5.5. Om ett projekt som gäller samarbete om produktutveckling, teknik, produktion eller något annat sådant samarbete inte har ett avtalsvärde eller om avtalsvärdet enligt kommissionens åsikt inte

motsvarar normal nivå, bestämmer kommissionen gottgörelsevärdet från fall till fall enligt den nytta som den finska nyttohavaren får. Då beviljas inga koefficienter.

5.6. I viktiga projekt kan kommissionen för industriellt samarbete och leverantören sinsemellan komma överens om gottgörelsevärdet på förhand.

5.7. Värdet av en affär som gäller industriellt samarbete anges i samma valuta som i det upphandlingskontrakt som utgör grunden för skyldigheten till industriellt samarbete. Om gottgörelsekravet anges i någon annan valuta, omvandlas det till valutan i kontraktet enligt de riktgivande medelkurser som Europeiska centralbanken noterar för euron.

5.8. Värderingsdagen är dagen för godkännandet av kravet.

## **6. Behandling**

6.1. Leverantören ska lämna in alla sina ansökningar skriftligen till kommissionen för industriellt samarbete. För varje projekt utarbetas en särskild ansökan på en blankett som har godkänts av kommissionen för industriellt samarbete.

6.2. Leverantören kan också hos kommissionen för industriellt samarbete ansöka om ett förhandsbeslut om det planerade industriella samarbetsprojektets godtagbarhet och om den koefficient som ska tillämpas på det.

6.3. Leverantören ska till ansökan foga dokument som intygar genomförandet av affären, tillräckliga motiveringar för varför affären ska anses vara godtagbar som föremål för industriellt samarbete samt en bekräftelse av den finska samarbetspartnern på en särskild blankett. I fråga om ansökan om förhandsbeslut tillämpas så långt som möjligt samma förfarande.

6.4. Det slutgiltiga beslutet om projektens godtagbarhet fattas av arbets- och näringsministeriet på förslag av kommissionen.

## **7. Konton som förs av kommissionen för industriellt samarbete**

7.1. Alla affärer som kommissionen för industriellt samarbete har godkänt och deras gottgörelsevärde registreras på ett konto för industriellt samarbete, som förs av kommissionen för industriellt samarbete. De anteckningar som har gjorts på kontot för industriellt samarbete visar läget i fråga om leverantörens skyldighet gällande industriellt samarbete.

7.2. Kommissionen för industriellt samarbete underrättar så snabbt som möjligt leverantören om de beslut som kommissionen för industriellt samarbete eller arbets- och näringsministeriet har fattat och om ändringar som gäller kontot för industriellt samarbete.

## **8. Uppgifternas riktighet**

8.1. Leverantören ansvarar för att de uppgifter som leverantören lämnar kommissionen för industriellt samarbete, arbets- och näringsministeriet eller försvarsministeriet är riktiga och korrekta och att de inte är vilseledande. Leverantören ska också vidta alla behövliga åtgärder för att säkerställa att de uppgifter som tredje part har lämnat om affären också är riktiga och korrekta och att de inte är vilseledande.

8.2. Leverantören ska säkerställa att kommissionen för industriellt samarbete i den omfattning som behövs har tillgång till alla de dokument om affären mellan leverantören och tredje part (inkl. de finska företagen) som den behöver för att konstatera att affären uppfyller villkoren och förutsättningarna enligt dessa regler.

8.3. Om man i efterhand upptäcker att beslutet om godkännandet av affären har baserat sig på en uppgift som har varit felaktig, ofullständig eller vilseledande eller om affären i något annat fall än i ett

Force Majeure -fall de facto inte har genomförts på överenskommet sätt, kan kommissionen för industriellt samarbete återkalla sitt beslut antingen helt eller delvis och justera registreringarna på kontot för industriellt samarbete så att de motsvarar det nya beslutet.

## **9. Konfidentialitet**

9.1. Leverantören ska behandla all klassificerad eller annars konfidentiellt erhållen information strikt konfidentiellt.

9.2. Arbets- och näringsministeriet och kommissionen för industriellt samarbete behandlar de uppgifter som gäller leverantörens skyldighet till industriellt samarbete och genomförandet av det konfidentiellt enligt bestämmelserna i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999).